RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 242.926 van 14 november 2018
in de zaak A. 224.634/VII-40.212.

In zake : de NV WEGGEVOERDENLAAN PROPERTIES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Van Heuven
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

Koen CHIERS

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 27 februari 2018, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. RvVb/A/1718/0400 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 9 januari 2018 in de zaak 1516/RvVb/0552/A.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Een beschikking van 22 maart 2018 verklaart het cassatieberoep toelaatbaar.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend teneinde te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 oktober 2018.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leandra Decuyper, die loco advocaat Dirk Van Heuven verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een besluit van 25 februari 2016 verklaart de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen (hierna: deputatie) het administratief beroep van “de familie Chiers-Decostere als vertegenwoordiger van de buurtbewoners” tegen de stedenbouwkundige vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk op 14 december 2015 aan de NV Weggevoerdenlaan Properties voor het bouwen van een distributiecentrum, onontvankelijk.

3.2. Het bestreden arrest vernietigt op vordering van Koen Chiers deze vergunningsbeslissing.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 32 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (hierna: DBRC), de materiëlemotiveringsplicht, artikel 149 van de Grondwet, "de rechten van verdediging", de artikelen 4.7.21, §§ 1 en 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), en artikel 1, § 1, 1°, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsaanvragen (hierna: besluit van 24 juli 2009).

Zij zet uiteen dat zij reeds in de bestuurlijke beroepsprocedure voor de deputatie de onontvankelijkheid van het bestuurlijk beroep had ingeroepen. Ook voor de RvVb heeft zij de onontvankelijkheid van het annulatieberoep van Koen Chiers wegens gebrek aan belang aangevoerd. De RvVb "heeft geweigerd zich uit te spreken over de belangenexceptie" om de dubbele reden dat de exceptie zou "samenvallen met de grond van de zaak" en "een tussenkomende partij de rechtsstrijd niet kan wijzigen door het voorwerp van het beroep te verruimen". Door inhoudelijk geen uitspraak te doen over haar exceptie heeft de RvVb artikel 32 DBRC, de materiëlemotiveringsplicht en artikel 149 van de Grondwet geschonden. De zienswijze van de RvVb dat een tussenkomende partij het debat niet zou kunnen "uitbreiden" schendt haar rechten van verdediging. Het debat wordt volgens de verzoekende partij "geenszins verruimd tot een onderwerp dat niet het voorwerp uitmaakt van het vernietigingsberoep" nu "enkel een belangenexceptie [wordt] opgeworpen die maakt dat [een verzoekende partij] geen enkel voordeel heeft bij de vernietiging van de weigeringsbeslissing van de

deputatie omdat een herbeslissing rechtens niet in zijn voordeel kan uitvallen". Er anders over oordelen heeft tot gevolg dat een "tussenkomende partij ten eeuwigen dage het recht wordt ontzegd om de door haar aangehaalde vormgebreken aan te kaarten voor een administratieve rechter". Het bestreden arrest miskent ook artikel 4.7.21, § 1, VCRO "doordat beroep werd aangetekend bij de deputatie i.p.v. bij de gouverneur", de artikelen 4.7.21, § 2, 2° en 3°, VCRO en artikel 1 van het besluit van 24 juli 2009 "doordat het beroep bij de deputatie niet werd ingediend door Koen Chiers maar wel door de 'familie Chiers-Decostere' als 'vertegenwoordigers van de buurtbewoners' die evenwel geen hoedanigheid en persoonlijk belang hebben bij het beroep", en artikel 4.7.21 VCRO "doordat geen identificeerbare handtekening onder het administratief beroep is terug te vinden".

Beoordeling

5. Het bestreden arrest stelt vast dat de bestreden vergunningsbeslissing van de deputatie "beperkt [is] tot het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep, in zoverre het is ingediend door" Koen Chiers en dat uit de overwegingen van die vergunningsbeslissing "blijkt dat de [deputatie] zich 'bevoegd' acht om uitspraak te doen over het administratief beroep voor zover het is ingesteld door [Koen Chiers], doch tot de conclusie komt dat het causaal verband tussen de bestreden beslissing en chroomverontreiniging niet voorhanden is en dat een 'algemene verwijzing naar een rapport' niet voldoende is om persoonlijke hinder en nadelen aannemelijk te maken".

6. Het bestreden arrest overweegt dat het "onontvankelijk bevinden van een administratief beroep dient te worden beschouwd als een voor de [RvVb] aanvechtbare 'vergunningsbeslissing" en behandelt het standpunt van de NV Weggevoerdenlaan Properties "dat het administratief beroepsschrift geen uiteenzetting bevat van persoonlijke hinder en nadelen" bij "de bespreking van het enig middel dat is aangevoerd door [Koen Chiers], waarin dit standpunt dat ook is ingenomen in de bestreden beslissing, precies wordt betwist".

7. In de bespreking van het gegrondverklaarde enige middel van Koen Chiers stelt de RvVb vast dat de deputatie Koen Chiers aanvaardt als "buurtbewoner / omwonende van het bestreden project", dat in het annulatieverzoekschrift op "zeer uitvoerige" wijze een toelichting wordt gegeven over de chroomverontreiniging op LAR-noord en LAR-zuid en op "uitvoerige" wijze over fijn stof, dat het in het licht van de elementen van het dossier "niet duidelijk" is waarom de deputatie "tot de conclusie komt dat er geen causaal verband is tussen 'de opgeworpen chroomverontreiniging' en de bestreden beslissing" nu het "volstaat [...] dat een beroepsindiener aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing", dat "uit de uiteenzettingen in het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij aanvoert dat er een risico bestaat op chroomverontreiniging voor de omwonenden door de bestreden beslissing die werken omvat die ongetwijfeld een invloed zullen hebben op de grondwaterstromingspatronen", en dat "niet [valt] in te zien waarom de verwijzing naar wetenschappelijke studies over fijn stof niet kan aannemelijk maken dat er een risico voor de gezondheid van de omwonenden kan zijn voor een project dat gepaard gaat met een ernstige toename van mobiliteit".

8. Het middel dat aanvoert dat de RvVb "heeft geweigerd om een inhoudelijke uitspraak te doen over de belangenexceptie" van de NV Weggevoerdenlaan Properties, mist feitelijke grondslag.

9. Als cassatierechter mag de Raad van State niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van de RvVb overdoen maar mag hij enkel nagaan of het bestreden arrest overeenkomstig de wet is genomen.

Luidens artikel 14, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, treedt de Raad van State immers "niet in de beoordeling van de zaken zelf".

10. Het bestreden arrest overweegt dat “over het al dan niet voldaan zijn aan de ontvankelijkheidsvereisten van een ingesteld administratief beroep […] niet ingegaan [kan] worden op de excepties van de tussenkomende partijen die daar betrekking op hebben” omdat “[i]n de bestreden beslissing is […] aanvaard dat het administratief beroep (mede) is ingesteld door de heer Koen Chiers en is aangenomen dat het wel degelijk is gericht tot de deputatie”.

11. Het middel dat de miskenning van vormvereisten voor een beroep bij de deputatie aanvoert omdat het beroep werd aangetekend bij de gouverneur door de “familie Chiers-Decostere” en geen identificeerbare handtekening bevat, is onontvankelijk omdat het de Raad van State noopt tot een beoordeling van de zaak zelf.

Het enige middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien november tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**